

[Krag.]

minister godt, at det eneste effektive middel ville være en tilbageførelse af gelatinen til bunden liste. Men politiske kræfter indenfor regeringskoalitionen har tvunget handelsministeren bort fra at følge det, han selv ved ville være det rette. Resultatet er, at dansk produktion og beskæftigelse prisgives, denne gang på et i størrelsesorden ikke så betydningsfuldt område — selvom det naturligvis er vigtigt nok for dem, der er knyttet til denne industri. Men hvordan vil det med den nuværende regering gå næste gang, når endnu vigtigere områder udsættes for lige så alvorlig en fare?

Det er på denne baggrund, vareforsyningsloven skal vurderes. Vi kan tilslutte os den højtærede ministers og den høje regerings konklusion: at vareforsyningsloven ikke kan undværes. Men bruges loven på den rette måde? Og er dens formål tilstrækkelig klart formuleret? Er det ikke et spørgsmål, om Danmark ved den vidtgående liberalisering har spillet sig handelspolitiske våben af hænde, der kunne have haft stor betydning for vore afsætningsmuligheder, ikke mindst forsåvidt angår landbrugsprodukterne, således som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup har været inde på det i en tale, hvor han fremhævede smidige importrestriktioner som værende at foretrække for told? For os spiller det produktionsmæssige, d. v. s. ønsket om voksende produktion og beskæftigelse, fuldt så stor en rolle som det af det ærede medlem hr. Hans Pinstrup fremhævede handelspolitiske synspunkt.

Disse spørgsmål må vi forbeholde os at komme tilbage til i det udvalg, der formentlig bliver nedsat. Da vi stadig behøver denne lov, kan vi tilsige vor medvirken, men linien i og hensigten med regeringens økonomiske politik må vi klart tage afstand fra med den motivering, jeg her har søgt at give udtryk for; i dansk produktion og beskæftigelse har nedgang afløst fremgang, og en fornyelse er nødvendig.

Anker Lau: Det var en meget sørgelig historie, det ærede medlem hr. Krag her fortalte os, men jeg tror ikke, det kan undre ret mange af dette høje tings medlemmer, særlig ikke når det ærede medlem selv omtalte, at valget nærmer sig; så er det jo naturligt, at farverne skal trækkes noget stærkere op. Jeg skal nu forsøge på at fremstille billedet, således som jeg ser det,

og jeg må erkende, at jeg kommer „Berlingske Aftenavis“ lidt nærmere, end det ærede medlem hr. Krag gjorde det.

Da denne lov var til behandling sidste år, fik jeg skyld for at være en uforbederlig optimist, og fra flere sider løftede man en advarende pegefinger mod det næsten utiladelige lyssyn, jeg allerede dengang gav udtryk for. Jeg har så ofte sagt, at det naturligvis må være sådan, at de partier, der er imod en liberaliserende udvikling, altid vil advare imod at fæste lid til de symptomer, der er gunstige for en sådan udvikling, medens vi andre vil hilse en sådan udvikling med glæde; dette har vi også fået temmelig tydeligt udtryk for i det ærede medlem hr. Krags tale her i dag. Jeg har stadig den opfattelse, at skal der være nogen mening i det vestlige samarbejde, også på de økonomiske og handelspolitiske områder, må vi sige et højt og klart ja dertil og tage de måske ofte dristige skridt, der skal til, for at vi kan nå de mål, samarbejdet har sat sig, og derved skabe det fælles grundlag for vore landes genopbygning og fremtid.

Jeg hører ikke til dem, der ønsker at holde igen på en liberal udvikling, tværtimod. Jeg er egentlig snarere, måske en lille smule af mere personlige grunde, tilfreds med, at vi ikke er kommet endnu længere! Jeg er dog ikke uforstående overfor den forsigtighed, som har til formål at sikre de økonomiske resultater, som den høje regering har æren af. Jeg kan gå langt for at bevare dem som det faste og sikre grundlag, vi må have som udgangspunkt for nye liberale fremskridt.

Den højtærede ministers tale ved forelæggelsen af denne lov måtte da, således som det åbenbart også er sket i Pilestræde, lyde som sød musik i mine ører, bl. a. fordi den understregede, at mit partis lyssyn sidste år ikke var grebet helt ud af luften, men oven i købet nu syntes at have smittet selv den højtærede handelsminister, hvis forsigtighed på disse områder er vel kendt.

Jeg kunne egentlig have ønsket, at den højtærede handelsminister i år havde foresøgt at give loven en yderligere understregning af afvikling. Selve navnet vareforsyningslov svarer egentlig ikke mere helt til virkeligheden, nu drejer det sig om det modsatte. Men der kunne måske ved denne lejlighed være grund til at understrege formålsparagraffens to sidste punktummer —